

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته از سمیر)

۲۲ جنوری ۲۰۱۷

دموکراسی سرمایه داران، افغانستان را به یکی از خطرناکترین کشورهای جهان تبدیل کرده است

نشریه فارن پالیسی در یکی از مقاله های خود کشورهایی را دسته بندی کرده است که در سال ۲۰۱۷ خطرناکترین کشورهای جهان محسوب می شوند. اکثر این کشورها، کشورهایی هستند که سرمایه داران غربی به آن هجوم برده و اشغال کرده اند و یا هم در پشت پرده از تروریزم و عمال مرتجع شان حمایت می کنند.

در این مقاله، ۱۰ کشور، خطرناکترین کشورهای جهان دسته بندی شده اند که افغانستان در آن جایگاه هفتم را به خود اختصاص داده است. سوریه، عراق، ترکیه، یمن، منطقه صحرای بزرگ افریقا و حوزه رود چاد، جمهوری دموکراتیک کنگو، سودان جنوبی، برمه، اوکراین و مکزیک در کنار افغانستان از جمله خطرناکترین مناطق برای سال ۲۰۱۷ به شمار می روند.

در این مقاله، آن چنانی که قبلاً تذکر رفت، افغانستان نیز از خطرناکترین کشورهای جهان درج شده است. افغانستان از سال ۲۰۰۱ تا حالا در اشغال امریکا و متحدین ناتوئی اش است. این اشغال با شعارهای فریبنده دموکراسی، حقوق زن، حقوق بشر، دموکراتیزه کردن و ... آغار شد و تا اکنون ادامه دارد. امریکا و متحدین ناتوئی اش، دموکراسی و ارزش های سرمایه داری را از بهترین نوع دموکراسی و ارزش ها در جهان می دانند، اما تاریخ نشان داده است که دموکراسی و ارزش های سرمایه داری، استعماری، اشغالی، کشتاری، اسارتی و فقیرزا بوده و نمی تواند برای اکثریت جامعه که همانا زحمتکشان هستند، مصونیت و رفاه به بار بیاورد. از اینرو شعارهای فریبنده دموکراتیزه کردن افغانستان، اکنون کشور ما را به یکی از خطرناکترین کشورهای جهان تبدیل کرده است.

اینک بیش از ۱۶ سال از دموکراسی نظامی سرمایه داری در افغانستان می گذرد، در این شانزده سال اشغالگران امریکائی و ناتوئی میلیاردها دالر برای راه اندازی جامعه مدنی، اینجو ها و رسانه ها و احزاب سرکاری به مصرف رسانده اند، هزاران محصل را سکالرشپ داده، به مولوی ها و شورای علماء، رهبران تنظیم های جهادی و حتی طالبی پول و امکانات داده تا به نحوی از انحاء برای دموکراسی غربی و ارزش های استعماری امریکائی تبلیغ و کار کنند. در کنار این، شانزده سال است که امریکا می کشد، می درد، بر اجساد مرده ها می شاشد، به اسارت می گیرد، مبارد می کند تا به گفته شماری از مزدوران فرهنگی امریکا از مدرنیزم در مقابل سنت دفاع کند. اما از آنجائی که

ماهیت دموکراسی سرمایه داری، خون ریزی و وحشت و چپاول و فقر است، بدون شک افغانستان را این دموکراسی به یکی از خطرناکترین کشورهای جهان تبدیل کرده است.

اشغال امریکا، کشور ما را به خطرناکترین کشور برای توده های زحمتکش تبدیل نموده است، این کشور برای سرمایه داران و غارتگران خطرناک نیست، زیرا در ۱۶ سال گذشته دیده شد که اکثریت غارتگران و چپاولگران به پول و سرمایه و تجارت دست یافته و اکنون به قلدان سرمایه منطقه تبدیل شده اند و برای حفظ منافع اربابان امریکائی و ناتوئی تلاش می کنند. دموکراسی امریکائی که با بی ۵۲ در افغانستان تطبیق شده، به سود این غارتگران بوده است، اما اکثریت مطلق زحمتکشان ما را قربانی نموده و بهای این دموکراسی را با خون و فقر داده اند.

دموکراسی از لحاظ تأمین منافع فرق می کند. در صورتی که اشغالگران و سرمایه داران و نوکران داخلی آن از دموکراسی حرف می زنند، مطلقاً تأمین منافع خودشان مطرح است و قربانی زحمتکشان؛ اما اگر زحمتکشان از دموکراسی صحبت کنند رفاه اکثریت مطلق جامعه، برابری آنان و دفاع از منافع اکثریت فقراء و تهیدستان برای شان مطرح است. دموکراسی زحمتکشان با راندن غارتگران و چپاولگران و فروریزی حاکمیت ارتجاعی فاشیست ها معنا می یابد. با دموکراسی سرمایه داران نه بهروزی به دست می آید و نه مصونیت و نه ثبات و نه هم رفاه، تا دموکراسی سرمایه داران آنها با توپ و تانک همراه باشد، فقر، دربدری، آوارگی و گشتار زحمتکشان ادامه دارد و کشور ما برای زحمتکشان خطرناک خواهد بود؛ زحمتکشان با دموکراسی که بتوانند منافع اکثریت توده های ستمدیده را تأمین کنند، می توانند کشور را عاری از خطر و تهدید بسازند و در رفاه به سر ببرند. کوتاه این که «دموکراتیزه» کردن استعمارگران نشان داده است که کشورها از هر لحاظ به خطرناکترین کشورها برای زحمتکشان تبدیل می شود و دموکراتیزه کردن به وسیله زحمتکشان کشورها را برای زحمتکشان به سرزمین های امن، مصون، مرفه و شاد تبدیل می کنند.